

Bogár László: Fejetlenség

2015 június 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A pusztítás mintázatai olyan mélyen beették magukat a történelembe, hogy jöhet bármi, az eredmény mindig ugyanaz lesz.

Így aztán önmagában talán nincs különösebb „hírértéke” annak sem, hogy Tamás Gáspár Miklós egyik, nemrég

megjelent írásában az alábbiakat olvashatjuk: „A szabad világ parlamenti, helyhatósági és elnökválasztásain begyepesedett rutiniék, funkcionális analfabéták és egyszer?, kétkezi rablóvezérek versengenek egymással. A közönség már föl se háborodik, csak lustán és közönyösen veti meg és kacagja ki életének és halálának urait. Ezek a rossz jellem?, képmutató, m?veletlen tökfilkók döntik el – ha épp ráérnek –, hogy mi legyen a környezeti katasztrófával, a túlnépesedéssel, a kábítószerrel, a hírekben már alig említett népirtásokkal félrees? helyeken, a demokratikus akaratképzés és döntéshozatal válságával, az autizmusba süllyed? nyilvánossággal, a kegyetlen diszkriminációval. S ha valaki azt meri mondani, hogy baj van a rendszerrel, fölszisszennek némelyek, hogy az ilyen beszéd veszélybe sodorja a demokráciát.



Miféle demokráciát? Szabadság van, hiszen szabadon választhatunk ezek között a mifenék között. Persze majd akadnak felel?tlen, semmihez sem ért? kalandorok, akik ezt a megérdemelt és jogos megvetést aknázzák ki valamiféle újmódi borzalom érdekében. Rájuk is lehet szavazni, nincs itt probléma. Mi lesz a történelem után? – kérdezték némelyek 1989 körül. Hát ez.”

Ahogy említettem, önmagában Tamás Gáspár Miklós fenti mondatai is csak az unalomig ismételt közhelyek lennének, van azonban két olyan mozzanat, amely miatt mégiscsak érdemes egy kicsit alaposabban szemügyre venni ezt az általa felvázolt képet. Az egyik az a megejt? természetesség, ahogyan Tamás Gáspár Miklós felsorolja ezeket az egyébként teljesen helytálló összefüggéseket. Mintha nem éppen az évtizedeken át éppen általa is militánsan képviselt, az önmaga létezését is tagadó, létezésének feltételezését pedig büntet?jogilag is szankcionáló (tehát nem csak „becsületes” és „türelmes”, de „bátor” és „jellemes”) pusztító világer? találta volna ki, gyártotta volna le, és üzemeltetné ma is ezt a világpolitikának nevezett undorító katyvaszt.

Tehát, hogy valójában önmaga és életm?ve tükörképét is látja most viszont, amikor, amúgy helyesen, ezeket a szimptómákat felsorolja. És ezen az sem változtat lényegesen, hogy ? kétségtelenül azon kevesek egyike, akik a

fenti összefüggésekhez még mindig képesek reflexív módon viszonyulni.

A másik, hogy ez a „fejetlenség” pontosan annak a folyamatnak a következménye, amelynek lényege, hogy ez az általa is képviselt „nem létez? világer?” (nevezzük globális történelmi SZDSZ-nek) szellemi értelemben már sok ezer évvel ezel?tt a szó szoros értelmében „lefejezte” a világot. Vagyis az els?, általa konstruált „csinált” forradalmi hullámmal egyszer s mindenkorra likvidálta azokat a szellemi er?ket, amelyek a szakralitás rendjének fenntartói voltak. E szakrális rend ?si tudásait elorozta, majd, hogy a „b?njeleket” eltüntesse, rendjüket „bedöntötte”, és olyan hamis mitológiát konstruált minderr?l, amelyben a szerepeket felcserélve, ?t magát nevezte ki „áldozattá”. És azóta is „szigorúan ellen?rzi”, nehogy véletlenül olyan szellemi tekintélyek kaphassanak teret, akiknek segítségével a szakrális rend helyreállítható volna.

Ez a pusztító világer? már valójában ekkor, tehát sok-sok ezer éve, véget vetett a történelemnek, és ami azóta „van”, az egyszer?en ennek a „csinált” entrópiának, vagyis a rendezetlenségnek („fejetlenségnek, lefejezettségnek”), végs? soron az anarchiának és káosznak a tudatos el?idézése, folyamatos elmélyítése. E történelmi b?ntettének, vagyis a történelem felszámolásának képét pedig egyszer?en kitörölte a kollektív emlékezetb?l. Vagyis a történelemnek már régen vége van, ez a „poszt-történelmi” mocsoktenger, vagy, ahogy Weöres Sándor egyik elmélkedésében nevezi, „trágya-özön”, már csak fennáll, de nem létezik.

De Tamás Gáspár Miklós gondolatainak talán a legmegrendít?bb eleme az, amikor úgy fogalmaz, hogy „és persze majd akadnak felel?tlen, semmihez sem ért? kalandorok, akik ezt a megérdemelt és jogos megvetést aknázzák ki valamiféle újmódi borzalom érdekében. Rájuk is lehet szavazni, nincs itt probléma”. És ez itt a bökken?. Mármint az, hogy a „történelem örökös urának” (valójában persze a felszámolójának) lenni, az egy id? után eléggé unalmas mesterség lehet, így hát ennek a pusztító világer?nek van egy (nyilván unalom?zésre szolgáló) különösen perverz tulajdonsága. Ez pedig az, hogy nemcsak minden, hanem mindennek az ellenkez?je is ? akar lenni. És, hogy, hogy nem, mindig lesz is. És az emberi létezés igazi reménytelenségét éppen ez az összefüggés adja, vagyis, hogy el?bb vagy utóbb kiderül, a pusztítás alapvet? mintázatai már olyan mélyen beették magukat a „történelem utáni történelem” szöveteinek mélyszerkezetébe, hogy jöhet bárki, bármilyen szándékkal, az „eredmény” mindig ugyanaz lesz.

René Guénon írja, hogy „a princípiumától elszakított, az egységbe visszarendez?dni többé már képtelen sokaság a társadalmi szférában egy olyan közösség alakját veszi fel, amelyet egyszer?en a közösséget alkotó individuumok olyan számtani összegeként kezelnek, amely kapcsolatát minden transzcendens lényeggel elveszítette, tulajdonképpen tehát tényleg nem egyéb, mint az egyének puszta számtani összegéb?l összever?d? jellegtelen és arctalan tömeg”. Az el?ttünk álló iszonyú id?k f? kérdése, hogy ebb?l az arctalan – mert „fejetlen” – tömegb?l, hogyan lesz majd, amennyiben lehet még egyáltalán, újra méltóságteljes szakrális közösség.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló